राजोवाच ॥

महापराधे नियतं मद्दत्तः क्रोधमागतः ।
दुर्निर्व्वर्त्यमहं मन्ये तस्य क्रोधं सुतस्य ते ॥ २० ॥

नागा ऊचुः॥

शरणागतास्तव वयं प्रसादः क्रियतां नृप ।
क्षतस्यार्त्तपरित्राणे निमित्तं शस्त्रधारणं ॥ २१ ॥

मार्कण्डेय उवाच ॥

नागानां तद्वचः श्रुत्वा भूतानां शरणैषिणां ।
तया चाभ्यर्थितः पत्न्या प्राहावीक्षिर्महायशाः ॥ २२ ॥
गत्वा ब्रवीमि तं भद्रे तनयं त्वरया तव ।
परित्राणाय नागानां न त्याज्याः शरणागताः ॥ २३ ॥
नोपसंहरते शस्त्रं यदि मद्वचनान्नृपः ।
तदस्त्रैर्व्वारयिष्यामि तस्यास्त्रं तनयस्य ते ॥ २४ ॥

मार्कण्डेय उवाच ।

ततो गृहीत्वा स धनुरवीक्षिः क्षत्रियोत्तमः ।
भार्य्यया सहितः प्रायात्त्वरावान् भार्गवाश्रमं ॥ २५ ॥

इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे मदालसचरिते ॥ १३१ ॥

Digitized by Google